

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΕΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΥΡΟΔΟΧΟΥ ΚΥΣΤΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΟΚΕΤΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΛΟΧΕΙΑΝ

Ἡ σημασία τῆς κενώσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως πρὸ πάσης γυναικολογικῆς ἐξετάσεως καὶ ἐν γένει γυναικολογικῆς ἢ μαιευτικῆς ἐπεμβάσεως εἶναι εἰς ὄλους γνωστή. Ἡ μὴ σχολαστικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ κανόνος τούτου εἰς τὴν γυναικολογίαν ὀδηγεῖ πάντοτε εἰς διαγνωστικὰ σφάλματα καὶ ἐγχειρητικὰ δυσαρέστους ἐπιπλοκάς, μὲ τραγικὴν ἐνίοτε ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ζωῆς τῆς γυναικός.

Ἡ τήρησις τῆς ἀρχῆς ταύτης εἰς τὴν μαιευτικὴν, ἣτις ἀποτελεῖ καὶ τὴν κυρίως ἀπασχόλησιν τῆς μαίας, ἐνέχει ἐξ ἴσου μεγάλην σπουδαιότητα. Δυστυχῶς ὁ κανὼν οὗτος συχνότατα λησμονεῖται κατὰ τὸν τοκετὸν καὶ τὴν λοχείαν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνώμαλον καὶ παθολογικὴν πολλακίαν ἐξέλιξιν των.

Ἡ τοπογραφικὴ θέσις τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐντὸς τῆς μικρᾶς πυέλου εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἡ ἐπαφὴ τῆς πρὸς τὴν μήτραν, καὶ μάλιστα πρὸς τὸ κατώτερον τμήμα αὐτῆς, κατὰ τὴν κύησιν, νὰ εἶναι στενοτάτη. Ἡ αὐξησις τοῦ ὄγκου τῆς κύστεως λόγῳ τῶν ἀθροισζομένων ἐντὸς αὐτῆς οὕρων ἀποτελεῖ, κατὰ τὴν πρόοδον τοῦ τοκετοῦ, μηχανικὸν κώλυμα παρεμποδίζον τὴν ὀμαλὴν κάθοδον τῆς προβαλλούσης μοίρας τοῦ ἐμβρίου, ποῦ εἶναι συνήθως ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ.

Ἡ κεφαλὴ, μὴ εὐρίσκουσα τὸν ἀπαιτούμενον χώρον, λόγῳ τῆς δημιουργουμένης δυσαναλογίας, δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σύνολον τῶν κινήσεων ἐκείνων τῶν ἀπαιτητῶν διὰ τὴν ὀμαλὴν κάψιν καὶ προώθησιν τῆς ἐντὸς τῆς μικρᾶς πυέλου καὶ συνεπῶς ἀναγκάζεται εἴτε νὰ μὴ ἐμπεδωθῇ ἱκανοποιητικᾶς, εἴτε νὰ ἐμπεδωθῇ ἀνωμάλως, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν ἀνω-

μάλων προβολῶν. Ἄλλὰ, ὡς εἶναι φυσικόν, καὶ ἡ διαστολὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ μητρικοῦ στομίου δυσχεραίνεται, ἢ πρόοδος τοῦ τοκετοῦ ἀναστέλλεται, αἱ ὠδίνες βαθμιαίως ἐξασθενίζουσιν καὶ τέλος ἐγκαθίσταται δευτεροπαθὴς ἀδράνεια.

Ἡ μὴ ἔγκαιρος ἀνακάλυψις τῆς αἰτίας τῶν ἀνωμαλιῶν τούτων, δηλαδὴ τῆς πεπληρωμένης οὐροδόχου κύστεως, θὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἐσφαλμένην διάγνωσιν, εἰς ἐφαρμογὴν ἀσκόπων ἐπεμβάσεων, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς ἐκτέλεσιν καισαρικῆς τομῆς ἀκόμη. Τοῦτο ἀνακαλύπτεται προεγχειρητικῶς κατὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς ἐπιτόκου, ὅτε ἐφαρμόζεται ἀπαιρητικῶς ὁ καθητηριασμός τῆς κύστεως.

Ἄλλὰ καὶ διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἐμβρίου δημιουργοῦνται κίνδυνοι ἐκ τῆς παρατάσεως τοῦ τοκετοῦ, ἰδίᾳ ἐπὶ ἐρρηγμένου θυλακίου, ὅποτε καὶ αἱ πιθανότητες μολύνσεως τῆς ἐπιτόκου ἐπαυξάνονται.

Αἱ ἀναφερθεῖσαι ἐπιπλοκαὶ προλαμβάνονται καὶ καταπολεμοῦνται, ὅταν ὁ ἰατρός ἢ ἡ μάτα ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι κατὰ τὴν κύησιν καὶ τὸν τοκετὸν ὑπάρχει βαθμὸς δυσλειτουργίας τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀφ' ἐνός καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἡ ἐπιμελὴς κένωσις τῆς κύστεως ἔχει τεραστίαν σημασίαν. Ἡ κατακράτησις οὕρων γίνεται ἀντιληπτὴ διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῆς φυσιολογικῆς οὐρήσεως τῆς γυναικός, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐπισκοπήσεως τῆς κοιλίας, δεδομένου ὅτι ἡ πεπληρωμένη κύστις προβάλλει ὡς μαλθακὸς ἡμισφαιρικὸς ὄγκος ἀνωθεν τῆς ἠβικῆς συμφύσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἔγκαιρος ἄμεσος κένωσις τῆς κύστεως, εἰ δυνατόν δι' αὐτομάτου οὐρήσεως ἢ ἐν ἀνάγκῃ διὰ καθητηριασμοῦ, ἐπιτρέπει διὰ τῆς συγχρόνου κατα-

πολεμήσεως τῆς τυχὸν ἐγκατασταθείσης δευτεροπαθοῦς ἀδρανείας, τὴν πρόδον καὶ φυσιολογικὴν ἐξέλιξιν τοῦ τοκετοῦ, ἐφ' ὅσον βεβαίως μοναδικὸν ἐμπόδιον ἀναστολῆς τοῦ ἤτο ἢ ἀναφερθεῖσα παράλειψις.

Ἡ σημασία τῆς συχνῆς κενώσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως ἔχει ὡσαύτως μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν φυσιολογικὴν ἐξέλιξιν τῆς λοχείας, κυρίως διὰ τὰ πρῶτα 24 ὥρα μετὰ τὸν τοκετόν. Ἡ προϋπάρχουσα κατὰ τὴν κύησιν καὶ τὸν τοκετὸν δυσχέρεια τῆς οὐρήσεως ἐπαυξάνεται συνήθως, ἰδίᾳ ἐπὶ παρατάσεως τῆς ἐξωθήσεως, μὲ ἀποτελεσματικὴν ἀδυναμίαν τῆς λεχωίδος διὰ φυσιολογικὴν αὐτόματον οὐρῆσιν.

Ἡ διατήρησις πλήρους τῆς κύστεως μετὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἐμβρύου ἢ τοῦ πλακούντος παρεμποδίζει τὴν σύσπασιν τῆς μήτρας δημιουργοῦσα ἀτονίαν αὐτῆς. Συνεπεία δὲ τούτου ἢ αἰμόρροια ἐκ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ὄχι μόνον δὲν ἐπίσχεται ἀλλὰ δύναται νὰ ἐξελιχθῇ εἰς σημαντικὴν αἰμορραγίαν καὶ νὰ ἐμβάλῃ εἰς κίνδυνον τὴν ζώην τῆς γυναικός. Μέγα ποσοστὸν αἰμορραγιῶν ἀμέσως μετὰ τὸν τοκετὸν ὀφείλεται εἰς τὴν αἰτίαν ταύτην, καὶ πρέπει ἢ πρώτη σκέψις τῆς μαίας νὰ στρέφεται πάντοτε πρὸς τὴν πεπληρωμένην τυχὸν οὐροδόχον κύστιν, τῆς ὁποίας ἢ κένωσις καταπαύει αὐτομάτως τὴν αἰμορραγίαν.

Κατὰ τὰς πρῶτας ἡμέρας τῆς λοχείας, ὅπως ἐτονίσαμεν ἀνωτέρω, ἢ μαῖα πρέπει νὰ παρακολουθῇ τὴν συχνὴν οὐρῆσιν τῆς λεχωίδος μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιμέλειαν μὲ τὴν ὅποian παρακολουθοῦνται αἱ σφύξεις καὶ ἡ θερμοκρασία αὐτῆς. Ἡ ἀκένωτος οὐροδόχος κύστις κατὰ τὴν λοχείαν παρεμποδίζει τὴν ὀμαλὴν παλινδρόμησιν τῆς μήτρας, καὶ συνεπῶς διευκολύνει τὴν κατακράτη-

σιν ὑμένων, θρόμβων αἵματος καὶ λοχείων, ἅτινα δημιουργοῦν τὸν ἐφήμερον πυρετόν, δηλαδὴ τὴν λοχειόμητραν, τὴν ἐνδομητρίτιδα καὶ ἄλλας σοβαρὰς ἐπιπλοκάς. Αἱ τελευταῖαι αὐταὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἔχουν μειωθῆ σημαντικῶς χάρις εἰς τὴν βοήθειαν τῶν ἀντιβιοτικῶν καὶ τὴν ταυτόχρονον χορήγησιν μητροσυσταλτικῶν φαρμάκων.

Ἐὰν ἢ λεχῶις δὲν δύναται νὰ οὐρήσῃ ἀφ' ἑαυτῆς, θὰ γίνῃ προσπάθεια νὰ διευκολυνθῇ ἢ οὐρησις διὰ πίεσεως τοῦ πυθμένος τῆς μήτρας διὰ τῆς χειρός. Ὁ χειρισμὸς οὗτος ἐπιτυχάνει καὶ τὴν ἐξοδὸν τῶν κατακρατουμένων λοχείων. Δέον ὅμως ἢ πίεσις νὰ ἀσκῆται ἐλαφρῶς. Χειρισμοὶ ἀπότομοι καὶ βάρβαροι δυνατὸν νὰ προκαλέσουν κακώσεις εἰς τὴν πεπληρωμένην οὐροδόχον κύστιν, ἀκόμη καὶ ρῆξιν αὐτῆς. Ἐὰν ἢ διὰ τῆς χειρός ἐλαφρὰ πίεσις, εἶναι ἀπαραίτητος ἢ τοποθέτησις μονίμου καθετήρος τῆς κύστεως καὶ ἢ χορήγησις σπασμολυτικῶν. Συνήθως μετὰ τινὰς ἡμέρας ἢ αὐτόματος διούρησις τῆς λεχωίδος ἀποκαθίσταται.

Δὲν εἶναι ἄσκοπον νομίζομεν νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα ὅτι ὁ μόνιμος καθετηριασμὸς τῆς κύστεως δέον νὰ ἐφαρμόζεται πάντοτε μετὰ ἀπὸ μαιευτικὰς ἐπεμβάσεις καὶ ἐπὶ παρατάσεως τῆς ἐξωθήσεως, διὰ τὸν κίνδυνον δημιουργίας κυστεοκολπικῶν συριγγίων.

Ἡ κενὴ οὐροδόχος κύστις εἶναι παράγων κεφαλαιώδους σημασίας διὰ τὴν ὀμαλὴν ἐξέλιξιν τοῦ τοκετοῦ καὶ τῆς λοχείας καὶ ἀποδεικνύει πόσῃν ἀξίαν ἐνίοτε ἔχουν ἀπλαῖ φαινομενικῶς γνώσεις διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἀγαθῶν ἐν τῇ ἰατρικῇ καὶ εἰδικώτερον ἐν τῇ μαιευτικῇ ἀποτελεσμάτων.

Ὑφηγητὴς ΘΩΜΑΣ ΒΙΤΑΛΗΣ

Μαιευτηρίου < Ἀλεξάνδρα >

